

Színházi Kritikusok Nemzetközi Szövetsége

Etikai Kódex

A színház az egyik leginteraktívabb előadóművészeti-forma. A kritikus olyan kiváltságos helyzetben levő néző, akit ugyanabban a térben és időben ugyanazok a személyes és kollektív ingerek, ugyanazok a közvetlen és hosszú távon ható élmények érik, mint a közönséget és az előadókat. Gyakorló kritikusokként saját magunkban keressük azokat a módszereket, melyek segítségével ezt a fajta interaktivitást artikulálhatjuk, és melyek a színházi tapasztalat jelentőségéről és értelmezéséről szóló beszéd keretivé és értelmes részévé válhatnak. A Színházi Kritikusok Nemzetközi Szövetsége tehát arra kéri minden tagját, hogy fogadja el az alább vázolt, kiindulópontként szolgáló szakmai irányelveket.

1. Mint a médiában jelen levő szakember és/vagy az akadémiai diskurzus különböző ágaiban részvevő tudós, a színházi kritikus a szakmai gyakorlat normáinak tudatában, az egyéni és a művészi szabadságot tiszteletben tartva cselekszik és írásaival – legjobb tudomása szerint – a színházművészet eszményének érdekeit szolgálja.
2. A színházi kritikus elismeri, hogy képzeleti tapasztalata és tudása gyakran behatárolt, tehát nyitottan áll hozzá az új ötletekhez, formákhoz és gyakorlatokhoz.
3. A színházi kritikus őszintén és a helyénvaló formában közli mondandóját; tiszteletben tartja a szóban forgó művészek emberi méltóságát.
4. A színházi kritikus nyitottan gondolkodik és – amennyiben szükséges – feltárja (mind művészi és mind személyes) előítéleteit, melyekre munkájának részeként tekint.
5. A színházi kritikus egyik célja, hogy munkájával az alkotásokról szóló diskurzust motiválja.
6. A színházi kritikus megfelelő fizikai és szellemi állapotban érkezik a színházi előadásokra, koncentrációját az előadás időtartama alatt végig fenntartja.
7. A színházi kritikus megkísérli a lehető legpontosabban és specifikusabban leírni, elemezni és értékelni az előadást, mondanivalóját konkrét példákkal támasztja alá.
8. A színházi kritikus mindent megtesz azért, hogy elkerülje azokat a helyzeteket, amelyekben külső nyomás vagy ellenőrzés – a személyes szívességeket és a pénzbeli juttatásokat is beleértve – befolyásolhatják.

9. A színházi kritikus mindent megtesz azért, hogy elkerülje azokat a helyzeteket, melyekben olyan produkciót értékel vagy zsűriz, melyekhez személyes köze van vagy melyekhez személyes érdeke fűződik.

10. A színházi kritikus semmi olyat nem cselekszik, ami rossz híret kelti saját és a szakmája becsületének és a színház művészetének.

International Association of Theatre Critics

Code of Practice

Theatre is among the most interactive of the performing arts. As privileged spectators, theatre critics share with audiences and performers the same time and space, the same individual and collective stimuli, the same immediate and long-term experiences. As working theatre commentators, we seek in our individual ways to articulate these interactions as a frame for discussion and as a meaningful part of the interpretation and significance of theatrical performance. The International Association of Theatre Critics therefore urges its members worldwide to accept as an agreed starting point the core professional guidelines articulated in this document.

- 1. As writers and thinkers in the media and/or as scholars connected to various branches of academic discourse, theatre critics should always remain aware of normative professional practices, respect artistic and intellectual freedom, and should write in what they believe to be the best interests of the ideals of the art of theatre.**
- 2. Theatre critics should recognize that their own imaginative experience and knowledge is often limited and should be open to new ideas, forms, styles and practice.**
- 3. Theatre critics should speak truthfully and appropriately while respecting the personal dignity of the artists they are responding to.**

- 4. Theatre critics should be open-minded and reveal (as appropriate) prejudices – both artistic and personal – as part of their work.**
- 5. Theatre critics should have as one of their goals a desire to motivate discussion of the work.**
- 6. Theatre critics should strive to come to the theatrical performance in their best physical and mental condition, and should remain alert throughout the performance.**
- 7. Theatre critics should try to describe, analyze, and evaluate the work as precisely and specifically as possible, supporting their remarks with concrete examples.**
- 8. Theatre critics should make every possible effort to avoid external pressures and controls, including personal favors and financial enticements.**
- 9. Theatre critics should make every possible effort to avoid situations which are or which can be perceived to be conflicts of interest by declining to review any production with which they are personally connected or by serving on juries with which they are personally connected.**
- 10. Theatre critics should not do anything that would bring into disrepute their profession or practice, their own integrity or that of the art of the theatre.**

(IATC – draft February 2010)

Association internationale des critiques de théâtre

Code de pratique

Le théâtre est l'un des arts du spectacle où l'interaction est la plus importante. En tant que spectateurs privilégiés, les critiques de théâtre partagent avec le public et les

interprètes un même temps et un même espace, les mêmes stimuli individuels et collectifs, les mêmes expériences immédiates et à long terme. À titre de commentateurs du théâtre, nous cherchons chacun une manière personnelle de mettre en rapport ces interactions pour en faire un cadre de réflexion et une partie essentielle de l'interprétation et de la signification de la représentation théâtrale. En conséquence, l'Association internationale des critiques de théâtre demande à ses membres dans le monde entier d'accepter, comme point de départ, les lignes de conduite professionnelles réunies dans ce document.

- 1. Que ce soit en écrivant et en réfléchissant dans les médias, ou en tant que chercheurs liés d'une façon ou d'une autre au discours académique, les critiques de théâtre devraient toujours être conscients des normes professionnelles de leur pratique, respecter la liberté artistique et intellectuelle, et écrire dans ce qu'ils estiment être les meilleurs intérêts de l'art du théâtre.**
- 2. Les critiques de théâtre devraient reconnaître que leur propre expérience, leur imagination et leurs connaissances sont souvent limitées, et donc être ouverts aux nouvelles idées, aux nouvelles formes et pratiques, ainsi qu'aux nouveaux styles.**
- 3. Les critiques de théâtre devraient s'exprimer avec honnêteté et pertinence, en respectant la dignité personnelle des artistes dont ils traitent.**
- 4. Les critiques de théâtre devraient être ouverts d'esprit : le cas échéant, la divulgation de leurs préjugés – artistiques autant que personnels – fait partie de leur travail.**
- 5. Les critiques de théâtre devraient avoir comme objectif, entre autres, d'inciter la réflexion sur l'œuvre.**
- 6. Les critiques de théâtre devraient voir à arriver au théâtre dans le meilleur état physiologique et psychologique, et demeurer vigilants jusqu'à la fin de la représentation.**
- 7. Les critiques de théâtre devraient tenter de décrire, d'analyser et d'évaluer**

l'œuvre de façon aussi précise et spécifique que possible, en soutenant leurs commentaires par des exemples concrets.

- 8. Les critiques de théâtre devraient faire tout en leur pouvoir pour éviter toute pression et tout contrôle venant de l'extérieur, notamment des faveurs personnelles et une incitation financière.**
- 9. Les critiques de théâtre devraient faire tout en leur pouvoir pour éviter les situations pouvant les placer en conflit d'intérêt ou être perçues comme telles, en renonçant à traiter d'un spectacle avec lequel ils ont des liens personnels, ou à faire partie de jurys avec lesquels ils ont des rapports personnels.**
- 10. Les critiques de théâtre ne devraient rien faire qui puisse nuire à leur profession ou à leur pratique, à leur intégrité personnelle ou à celle de l'art du théâtre.**